

...«

For så vidt angår baggrunden for at told- og skatteregionen ikke videregav oplysninger henvises til skatteministerens svar på spørgsmål S 1577.

»...

– at man med baggrund i særlig meddelelse fra italiensk politi ikke sikrer sig, at forordningens bestemmelser om fuld kaution sker på en fyldestgørende måde,

...«

Som anført ovenfor skyldes det en fejl, at regionen ikke ved forsendelsens start rejste krav om fuld kaution/sikkerhed.

»...

– at man ignorerer speditørens (Uniways) henvendelse om tvivl med hensyn til papirenes lødighed og mod bedre vidende udtrykker, at der ikke er sket noget usædvanligt,

...«

Told- og Skatteregion Aalborg har oplyst, at man ikke er bekendt med speditørens henvendelse vedrørende ovennævnte.

»...

– at man overhovedet ikke foretager kontrol af, om forsendelsen er ankommet til det anførte bestemmelsested, Ravenna,

...«

EU-s forsendelsesordning bygger på et papirkontrolsystem ved at et af de fra afgangstoldstedet medfølgende eksemplarer af forsendelsesangivelsen returneres fra bestemmelsestedet med attest for varernes ankomst dér.

Som anført i svaret på spørgsmål nr. S 1577 underrettede regionen på baggrund af en bistandsanmodning fra de italienske myndigheder de selv samme myndigheder om forsendelsens start i Danmark med Italien som bestemmelsested. Herefter modtog regionen retureksemplaret af forsendelsesangivelsen. Attesten i retureksemplaret er dateret den 15. november 1994. Regionen kan ikke umiddelbart konstatere, hvornår retureksemplaret er modtaget ved regionen. Da retureksemplaret tilsyneladende var forsynet med korrekt attestations, blev der ikke på dette tidspunkt foretaget yderligere fra regionens side.

På baggrund af risikovurdering og stikprøver kan retureksemplarer af forsendelsesangivelserne verificeres ved en efterfølgende kontrol hos bestemmelsestedet.

Årsagen til at der er rejst krav mod Uni-Way er, at det ved en sådan efterfølgende kontrol er konstateret, at tolddokumenterne er forfalskede,

og at varerne aldrig er nået frem til det angivne bestemmelsested i Italien.

»...

– at man i forhold til kautionist tilsidesætter bestemmelser om frister og efter 14 måneder forsøger at tvinge kautionist til yderligere kaution,

...«

I forholdet til kautionisten er de relevante frister - efter told- og skatteregionens opfattelse - overholdt. Således blev kautionisten (og Uni-Way) i overensstemmelse med EU's toldregler i maj 1995 underrettet om, at forsendelsen ikke var afsluttet korrekt, hvilket indebærer at kautionisten derefter var bundet i 36 måneder mod tidligere 12, regnet fra forsendelsens start.

Told- og skatteregionen har endvidere oplyst, at det ikke er korrekt, når det anføres, at regionen skulle have forsøgt at tvinge kautionisten til at stille yderligere kaution.

Det var derimod efter EU's toldregler en bebringelse for at kunne imødekomme Uni-Way's anmodning om henstand, at Uni-Way også stillede sikkerhed for beløbet kr. 466.317,81, som ikke var dækket af Uni-Way's kaution på kr. 200.000.

»...

– at man foretager modregning i momstilgodehavende på trods af aftale mellem parterne om en juridisk afgørelse berammet 7 dage senere, og på trods af at man ligeledes ikke har færdigbehandlet ankesagen,

...«

Der henvises til skatteministerens svar af 26. marts på spørgsmål S 1576, idet det skal bemærkes, at det ikke kan aftales parterne imellem, at der skal ske en juridisk afgørelse.

Uni-Way A/S havde mulighed for at stille den af Told•Skat krævede sikkerhed og derved opnå henstand med betalingen. Sikkerheden blev dog ikke stillet, og for at sikre statens interesser bedst muligt påbegyndte Told•Skat tvangsinddrivelsen ved udlæg og efterfølgende modregning.

»...

– at man nægter aktindsigt ved enhver henvendelse fra Uniway,

...«

Uni-Way henvendelser om aktindsigt har alle drejet sig om aktindsigt i fortrolige dokumenter, hvilket er årsagen til at aktindsigt er blevet nægtet, senest ved styrelsens afgørelse af 13. januar 1999.